

Wintervermaak zô rond 1960.

Toen 't in de maand december 2015 hêemel nie vroom, en d'r ok gêen snêeuw viel, mos 'k onwillekeurig trug denke aa m'n jeugdjaere van zô rond 1960. In mijn herinnering vroom 't toe aalle jaere en viel d'r ok dikkels snêeuw. M'n vaoder had toe van oud hout een prikslee gemaakt. 't Was in mijn ôdge netuurlijk de mooiste die er bestong. Hij was blaauw geschilderd en aan de zijkante wazze d'r schullepies in gesneeje die rôôd wazze gevaarefd. Ok had ie prikslokke gemaakt met aan 't end een lere riempie, en om te prikke een omgekeerde spijker in de stokke gesloge. As t'r snêeuw lag, trokke m'n vaoder of moeder mijn deur de stoep waer we weunde. As t'r ijs lag, mog ik met die prikslee op de slôtjies achter boer Van den Heuvel sleeë. Grôôs as een aop was ik op m'n slee en 'k heb daer echt aareg veul plezier mee gehad. Toe 'k ouwer wier, gebruikten ik de slee om van d'n dijk, hêel de stoep af, naer beneejene te roetse; voorover leggend, of zittend op de slee. Dà was nie hêemel zonder gevaer, want as ie gêen richting kon houwe, kò je behoorlijk op je snufferd gaon.

Toe 'k wat ouwer wier, maakte m'n vaoder een paor schaetse van ouwe houte nore. Hij zaogde d'r een stuksie af, dan kreeg ie schuitjies en daer mos 'k op lere schaetse. Dà viel nò nie mee, want die zatte onder je nermaole schoene gebonge, en as ze nie goed wazze vastgemaakt, liep ie hêel d'n tijd naest je schaetse. Afijn, daernaee kree 'k een paor houte rondrijers, wij noemde die 'zwierbolle', en daer hê 'k 't schaetse pas echt goed op geleerd. Naederhand kree 'k staale schaetse waer de laerze op vast zatte. Ok daer hê 'k endelang veul

plezier aan beleefd, want daarmee gong 'k op d'n ijsbaon in wijk A schaetse en dan gong 'k mè m'n vriendinnechie schônrijje, ofte wel zwiere zôôas wij dat noemde. Ze mog nermaol nooit weg 's aeves, mor as t'r ijs lag mog ze wel gaon schaetse. D'r kon voor mijn nie lang genogt ijs legge.

De tijd gong deur en toe wiere d'r 'n paor hôôge staole nore aangeschaft. Daer hê 'k, saome mè m'n zwaoger Bert, en ok een paor keer mè neefies, meuletochte mee geschaetst. De 25 kilemeter, mor ok 'n paor keer de 50 km. Dà was alleewel weer een bezondere ervaering. Mêêstal hà 'k nie genogt getraind, mor toch wel, vol jeugdige ambisie en deurzettingsvermoge, die tochte volbrocht. Schaetse doe'k zellef nie meer, mor ik hoop dà de huidige jeugd nog dikkels de ijspret mag beleve die ikke zellef hê magge meemaoke!

Piet van Grietjies